

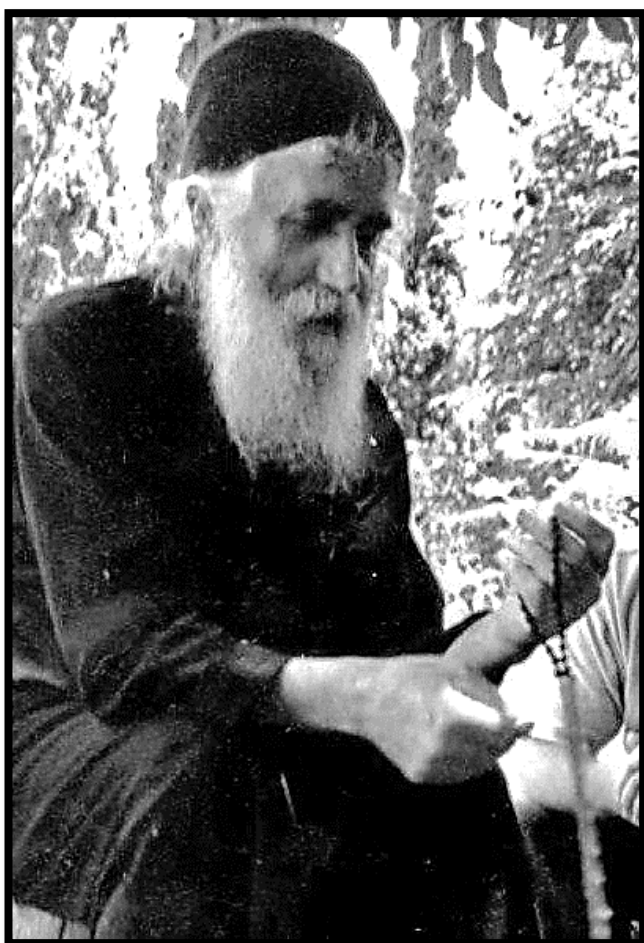
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Fără voia lui Dumnezeu nici nu ne îmbolnăvim, nici nu murim.”

– Sfântul Iosif Isihastul

Nr. 333 / 5 aprilie 2020

SFÂNTUL
PAISIE AGHIORITUL

1924 – 1994

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

POST CU MARIME DE SUFLET

Prin post omul își arată intenția sa cea bună. Face din mărimă de suflet o asceză și Dumnezeu îl ajută. Dacă însă se silește pe sine și spune: „Ce să fac? Este vineri și trebuie să postesc”, atunci se va chinui. În timp ce, dacă ar înțelege folosul postului și ar posti, s-ar bucura gândindu-se că în această zi Hristos a fost răstignit. „Nici apă nu l-au dat să bea, ci oțet (Mt. 27, 34; Mc. 15, 36; Lc. 23, 36 și In. 19, 29), iar eu să beau apă toată ziua?”. Dacă va spune aceasta, atunci va simți înlăuntrul său o bucurie mult mai înaltă decât a celui care bea cele mai bune răcoritoare.

Și uită-te, mulți mireni nu pot posti nici măcar o Vinere Mare, dar în fața Ministerului pot face, dintr-o încăpățănare, greva foamei ca să obțină ceva. Acolo diavolul îi încurajează. Dar aceasta pe care o fac este sinucidere. Iar alții, atunci când vine Paștele, cântă: Hristos a înviat! cu toată puterea lor, de bucurie că

vor mânca bine. Unii ca aceștia seamănă cu iudeii care voiau să-L facă pe Hristos împărat, pentru faptul că i-a hrănit în pustie (In. 6, 5-15).

Vă aduceți aminte ce spune Proorocul? Blestemat este cel care face lucrurile Domnului cu lenevire (Ier. 31, 10). Altceva este atunci când cineva are dispoziție să postească, dar nu poate, pentru că, dacă nu mănâncă, îi tremură picioarele, cade jos – adică nu-l ajută trupul, sănătatea sa etc. – și altceva este să ai putere și să nu postești. Atunci unde este buna intenție? Iar mâhnirea celui care vrea să facă o nevoință și nu poate, completează lipsa acesteia. Unul ca acesta are mai multă plată decât cel care are curaj și se nevoiește, căci acela simte și o mulțumire de sine. Astăzi a venit o femeie amărâtă, în vârstă cam de cincizeci și cinci de ani, care plângea fiindcă nu putea să postească. Bărbatul ei a părăsit-o, copilul l-a pierdut într-un accident, mama i-a murit, și astfel a rămas singură. Nu are nici casă, nici masă, ci o cheamă când o femeie, când alta pe la casele lor ca să lucreze câte ceva. „Părinte, mi-a spus sărmana, am o mare greutate pe conștiință pentru că văd că nu fac nimic. Și ceea ce e mai rău decât toate este că nu pot posti. Mănânc tot ceea ce mi se dă. Uneori miercurea și vinerea îmi dau mâncare de post, dar adeseori îmi

dau de dulce și sunt nevoită să mănânc, pentru că altfel mă istovesc repede și nu mai pot sta în picioare”. „Mănâncă, îi spun, de vreme ce nu ai curaj!”. Fiecare trebuie să se supravegheze pe sine și dacă va vedea că nu rezistă la post, să mănânce puțin mai mult. Măsoară-te pe tine însuși! spune Sfântul Nil Ascetul. (Sfântul Nil Ascetul, Despre cele opt duhuri ale răutății)

– Părinte, cum mai demult la sate unele femei nu mâncau nimic din prima zi a Postului Mare până în Sâmbăta Sfântului Teodor? Cum puteau rezista, având o mulțime de treburi, case, copii, animale, ogoare?

– Ele își spuneau în sinea lor: „În mod firesc ar trebui să mâncăm în Sfânta și Marea Sâmbătă, pe când această sâmbătă este aproape”. Sau se poate să-și fi spus: „Hristos a postit patruzeci de zile (Mt. 4, 2 și Lc. 4, 2), pentru mine ce este să postesc o săptămână?”. Pe lângă aceasta aveau și multă simplitate și de aceea rezistau. Dacă cineva are simplitate și smerenie primește cu lesnire harul lui Dumnezeu și astfel postește cu smerenie și se hrănește dumnezeiește. Are putere dumnezeiască și multă rezistență la postiri îndelungate. Un tânăr din Australia, de vreo douăzeci și opt de ani, a ajuns să nu mănânce nimic douăzeci și opt de zile. Duhovnicul

lui l-a trimis la mine să-mi spună despre aceasta. Era foarte evlavios și avea un duh de nevoință rar întâlnit. Se spovedea, mergea la biserică, citea cărți patristice și mai ales Noul Testament. Într-o zi, în timp ce citea în Evanghelie că Hristos a postit patruzeci de zile, a fost atât de mișcat sufletește, încât și-a spus în sine sa: „Dacă Domnul, care a fost Dumnezeu și om fără de păcat, a postit patruzeci de zile, atunci eu, un om atât de păcătos, ce trebuie să fac?”. De aceea a cerut binecuvântare de la duhovnicul său să postească și el, dar nu s-a gândit să-i spună și gândul său că intenționa să nu mănânce patruzeci de zile. A început așadar să postească din luna primei săptămâni a Postului Mare, a trecut de Duminica Închinării Sfintei Cruci fără să bea nici măcar apă, deși lucra la o fabrică săvârșind o muncă destul de grea, căci stivuia lăzi. Când a ajuns la ziua a douăzeci și opta de post, a simțit o mică amețelă în timp ce lucra și de aceea s-a așezat puțin jos. După aceea a băut un ceai și a mâncat puțin posmag, deoarece se gândea că, de va cădea jos și îl vor duce la spital, vor depista că a suferit aceasta din cauza postului, și vor spune: „Ia te uită, creștinii mor din cauza postului”. „Părinte, mi-a spus acela, după atâtea zile de post mă scârbeam de mâncăruri, dar mă sileam să mănânc ca să pot lucra”. Îl chinuia însă gândul că nu a postit

patruzeci de zile și i-a spus aceasta duhovnicului său. Atunci acela i-a spus cu discernământ: „Și aceste zile pe care le-ai postit au fost destule. Să nu mai ai gânduri”. Apoi acela l-a trimis la mine, ca să nu-i mai rămână niciun gând de îndoială care să-l chinuiască. Ca să fiu sigur că îndemnul său lăuntric a fost curat, l-am întrebat: „Te-ai jurat să postești patruzeci de zile?”. „Nu”, mi-a răspuns. „Atunci când ai luat binecuvântare de la duhovnicul tău să postești, nu te-ai gândit în clipa aceea să-ți spui gândul tău, cum că vrei să postești patruzeci de zile, sau ai ascuns gândul tău care ți se părea bun, ca să postești după voia ta patruzeci de zile?”. „Nu, Părinte”, mi-a spus din nou. Atunci i-am spus și eu: „Desigur că știam aceasta, dar te-am întrebat numai ca să înțelegi tu singur că ai răsplată cerească pentru zilele ce le-ai postit, care au fost destule, și să nu te mai neliniștești că nu ai putut ține patruzeci de zile. Altă dată însă să-i spui duhovnicului tău și gândurile cele bune pe care le ai și orice intenție bună ce o ascunzi în inima ta, iar duhovnicul tău va hotărî dacă va trebui să faci o asceză”. Și fiindcă avea multă smerenie, pe care o dobândise din gândurile smerite pe care le cultiva, și a postit atâtea zile din multa sa dragoste pentru Hristos, era firesc ca Acesta să-l întărească cu dumnezeiescul Său har. Dacă un altul va încerca să țină un

astfel de post și va spune cu mândrie: „Dacă a făcut-o acela, eu de ce să nu o fac?”, va posti numai o zi sau două și va cădea grămadă. I se va întuneca și mintea, pentru că îl va părăsi harul lui Dumnezeu și îi va părea rău chiar și de osteneala pe care a făcut-o. Poate ajunge până acolo încât să spună: „Și ce am câștigat din aceasta?”.

Omul, dacă postește, se face ca un mieluleț. Iar atunci când devine ca o fiară, înseamnă că asceza pe care o face ori este mai presus de puterile lui, ori o face din egoism, și de aceea nu primește ajutorul dumnezeiesc. Dar uneori chiar și fiarele sălbatice sunt îmblânzite și smerite de post. Vezi, atunci când le este foame se apropie de om, căci din instinct simt că, de nu vor mânca, vor muri. În timp ce, dacă se apropie de om pentru a găsi de mâncare, se poate să

nu pătească nimic. Eu am văzut un lup care, din pricină că era flămând, era ca un mieluleț. Odată, într-o iarnă cu zăpadă multă, venise până în curtea noastră. Eu și cu fratele meu ieșiserăm să dăm hrană la animale. În timp ce eu țineam felinarul în mână, fratele meu a luat cociorva și a început să-l lovească, dar lupul nu se împotriva deloc.

Tot ceea ce face omul se zădărnicește dacă nu o face din dragoste pentru Dumnezeu și semenul său. Dacă postește și se mândrește cum că ar face ceva, se pierde postul său. Devine apoi ca un rezervor găurit, care nu mai poate ține nimic în el. Pune apă într-un astfel de rezervor și vei vedea că încet-încet va curge toată.

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Viața de familie*, Editura Evanghelistos, 2012

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 11 aprilie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, episcopul Râmnicului → Sâmbăta lui Lazăr - Pomenirea morților
Duminică 12 aprilie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Filipeni 4, 4-9; Ev. Ioan 12, 1-18;
	18:00	Denie

Toate slujbele se transmit **ÎN DIRECT** prin intermediul site-ului nostru.

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală